

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 25 listopada 2010 r.*

W sprawie C-213/09

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) postanowieniem z dnia 13 maja 2009 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 czerwca 2009 r., w postępowaniu:

Barsoum Chabo

przeciwko

Hauptzollamt Hamburg-Hafen,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, G. Arestis (sprawozdawca) i J. Malenovský, sędziowie,

* Język postępowania: niemiecki.

rzecznik generalny: V. Trstenjak,
sekretarz: K. Malacek, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 29 kwietnia 2010 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu B. Chaba przez M. Ehningera, Rechtsanwalt,

- w imieniu rządu włoskiego przez G. Palmieri, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez G. Albenzia, avvocato dello Stato,

- w imieniu Rady Unii Europejskiej przez M. Simm oraz F. Florinda Gijóna, działających w charakterze pełnomocników,

- w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Bouyon oraz B.R. Killmanna, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 24 czerwca 2010 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy ważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286, s. 1) w zakresie dotyczącym wysokości opłaty dodatkowej określonej dla przywozu poza kontyngentami taryfowymi towarów sklasyfikowanych do podpozycji 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej zawartej we wskazanym załączniku.
- 2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy B. Chabem a Hauptzollamt Hamburg-Hafen w przedmiocie oddalenia przez ten organ odwołania, w którym zakwestionowano obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej, nałożony przez tenże organ na podstawie rozporządzenia nr 1719/2005.

Ramy prawne

- 3 Zgodnie z częścią drugą sekcją czwartą działem 20 załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionego

rozporządzeniem nr 1719/2005 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2658/87”) od przywozu, poza kontyngentami taryfowymi, grzybów z rodzaju *Agaricus*, innych niż tymczasowo zakonserwowanych i gotowanych, objętych podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej pobierane są należności celne wedle stawki konwencyjnej ad valorem w wysokości 18,4% oraz opłata dodatkowa w postaci cła specyficznego w wysokości 222 EUR na 100 kg masy netto po odsączeniu.

- 4 W załączniku 7 zawartym w części trzeciej sekcji trzeciej załącznika I do rozporządzenia przewidziano dla grzybów z rodzaju *Agaricus* wspólnotowe kontyngenty taryfowe w ilości 62 660 ton masy odsączonej, w których przywóz grzybów objętych podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej jest poddany jedynie obowiązkowi zapłaty należności celnych ad valorem w wysokości 23%. Kontyngenty te są podzielone pomiędzy państwa dostarczające w ten sposób, że ilość przydzielona państwom innym niż Rzeczpospolita Polska jest określona w wysokości 28 780 ton masy odsączonej.

- 5 Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1864/2004 z dnia 26 października 2004 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich (Dz.U. L 325, s. 30), zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1995/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r. (Dz.U. L 320, s. 34, zwane dalej „rozporządzeniem nr 1864/2004”) ustanawia wspólnotowe kontyngenty taryfowe na grzyby zakonserwowane z rodzaju *Agaricus*, w ramach których przywóz konserw z grzybami objętymi podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej jest zasadniczo poddany jedynie należnościom celnym ad valorem w wysokości 23%. Z załącznika I do wskazanego rozporządzenia wynika, że od dnia 1 stycznia 2006 r. omawiane kontyngenty obejmują całkowitą ilość 30 702,5 tony wagi netto po odsączeniu, z czego 23 750 ton jest przydzielone Chińskiej Republice Ludowej.

- 6 Pobór wskazanych ceł i otwarcie wyżej wskazanych kontyngentów stanowią implementację do prawa Unii zobowiązań międzynarodowych podjętych przez Unię Europejską w zakresie dotyczącym przywozu wskazanych towarów. Zobowiązania te zostały wyraźnie zapisane na liście WE CXL koncesji i zobowiązań stanowiącej integralną część Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (zwanego dalej „GATT z 1994 r.”), zawartego w załączniku 1A do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO) sporządzonego w Marakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. i zatwierdzonego decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącą zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach rundy urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336, s. 1).
- 7 We wskazanym załączniku 1A zawarte jest również porozumienie w sprawie rolnictwa (Dz.U. 1994, L 336, s. 22). Artykuł 4 owego porozumienia zatytułowany „Dostęp do rynku” stanowi:

„1. Koncesje dotyczące dostępu do rynku zawarte w listach koncesyjnych odnoszą się do związania i obniżki stawek celnych, jak również do innych wskazanych tam zobowiązań dotyczących dostępu do rynku.

2. Członkowie nie będą utrzymywać, wprowadzać ani przywracać żadnych środków, objętych wymogiem przekształcenia w zwyczajne opłaty celne [...] z zastrzeżeniem odrębnych postanowień artykułu 5 i załącznika 5”.

- 8 W tym zakresie przypis 1 umieszczony w ust. 2 wskazanego artykułu ma następujące brzmienie:

„Takie środki obejmują ilościowe ograniczenia importowe, zmienne opłaty wyrównawcze, minimalne ceny importowe, dyskrecjonalne licencjonowanie importu, środki pozataryfowe utrzymywane za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu państwowego, dobrowolne ograniczenia eksportowe i podobne środki stosowane na granicy, inne niż zwyczajne opłaty celne, niezależnie od tego, czy są one, czy też nie są stosowane w ramach szczególnych zwolnień krajów z postanowień [Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1947 r.]. Nie dotyczy to jednak środków utrzymywanych w oparciu o postanowienia dotyczące bilansu płatniczego, czy innych, ogólnych, a nie odnoszących się tylko do rolnictwa, postanowień GATT 1994 oraz innych wielostronnych porozumień handlowych z załącznika 1A [porozumienia ustanawiającego] WTO”.

- 9 Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 980/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. wprowadzającego plan ogólnych preferencji taryfowych (Dz.U. L 169, s. 1) stawka należności celnych ad valorem w wysokości 18,4% mająca zastosowanie do przywozu poza kontyngentami taryfowymi grzybów objętych podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej – zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87 – pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje obniżona do 14,9%. Jednakże zgodnie z art. 7 ust. 5 tego rozporządzenia opłata dodatkowa w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów masy netto po odsączeniu pobierana w danym przypadku przy tego rodzaju przywozie nie została obniżona.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytanie prejudycjalne

- 10 W dniu 6 marca 2006 r. B. Chabo wniósł o dopuszczenie do swobodnego obrotu 1 000 kartonów konserw z grzybami przywiezionymi poza kontyngentami taryfowymi z Chińskiej Republiki Ludowej. Wobec zgłoszenia wskazanych towarów w ramach podpozycji 2003 90 00 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87 odprawa została dokonana jedynie przy zastosowaniu stawki celnej w wysokości 14,9% zgodnie ze wskazanym załącznikiem w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 980/2005.
- 11 Na podstawie opinii klasyfikacyjnej towarów stwierdzono, że wskazane konserwy były w rzeczywistości objęte podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej. W konsekwencji na mocy decyzji o nałożeniu należności z dnia 21 lutego 2007 r. Hauptzollamt Hamburg Hafen zażądał dokonania retrospektywnego pokrycia należności celnych przywozowych w łącznej wysokości 27 507,13 EUR w zastosowaniu preferencyjnej stawki celnej ad valorem w wysokości 14,9%, powiększonych o opłatę dodatkową w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów masy netto po odsączeniu zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia nr 2658/87 w związku z art. 7 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 980/2005.
- 12 W dniu 5 marca 2007 r. B. Chabo wniósł odwołanie od wskazanej decyzji, które zostało oddalone decyzją z dnia 7 grudnia 2007 r.

- 13 W dniu 9 stycznia 2008 r. B. Chabo wniósł do Finanzgericht Hamburg skargę o uchylenie wskazanej decyzji. Podniósł on, że nałożenie w tejże decyzji należności celnych przywozowych jest niezgodne z prawem, w szczególności z tego względu, że określona opłata jest równoznaczna z zakazem przywozu. Hauptzollamt Hamburg-Hafen podniósł natomiast, że opłata ta jest oparta na Wspólnej Taryfie Celnej mającej zastosowanie do podpozycji 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, i że jest to zwykła należność celna, która nie jest równoznaczna z zakazem przywozu i stanowi ona raczej uzasadnione cło ochronne.
- 14 W tym względzie Finanzgericht Hamburg stwierdził na wstępie, że konserwy z grzybami będące przedmiotem sporu są objęte podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej, ponieważ są to grzyby z rodzaju *Agaricus*, inne niż tymczasowo zakonserwowane i gotowane.
- 15 Przytaczając następnie wyrok z dnia 16 października 1991 r. w sprawie C-26/90 Wünsche, Rec. s. I-4961 i wyrok z dnia 4 lipca 1996 r. w sprawie C-296/94 Pietsch, Rec. s. I-3409, w których Trybunał orzekł niezgodność z zasadą proporcjonalności wysokości opłaty dodatkowej, stosowanej wówczas do przywozu konserw z grzybami hodowlanymi i pieczarkami zgodnie z uregulowaniami dotyczącymi wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych, Finanzgericht Hamburg wyraził wątpliwości dotyczące ważności kwoty 222 EUR na 100 kilogramów wagi netto po odsączeniu, określonej dla przywozu, poza kontyngentami taryfowymi, towarów sklasyfikowanych do podpozycji 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87.

- 16 Finanzgericht Hamburg uznał, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu zależy od kwestii, czy preferencyjna stawka celna w wysokości 14,9%, powiększona o opłatę dodatkową w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów masy netto po odsączeniu jest ważna, i czy w związku z tym może ona być zastosowana w niniejszej sprawie. Wobec tego sąd ten postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy wynikająca ze stawki celnej »państw trzecich« i preferencyjnej stawki celnej opłata dodatkowa 222 EUR na 100 kg masy netto towaru pobierana przy przywozie zakonserwowanych grzybów z rodzaju *Agaricus* (kod CN 2003 10 30) jest nieważna ze względu na naruszenie zasady proporcjonalności?”

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 17 W pytaniu prejudycjalnym sąd krajowy zmierza zasadniczo do ustalenia, czy cło specyficzne w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów wagi netto po odsączeniu stosowane na podstawie rozporządzenia nr 1719/2005, pobierane od przywozów zakonserwowanych grzybów z rodzaju *Agaricus* objętych podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej poza kontyngentem otwartym na mocy rozporządzenia nr 1864/2004, jest ważne w świetle zasady proporcjonalności.

- 18 Co się tyczy kontroli sądowej warunków zastosowania zasady proporcjonalności, mając na uwadze szeroki zakres swobodnego uznania przysługującego prawodawcy Unii w dziedzinie takiej, jak stanowiąca przedmiot niniejszej sprawy, zakładającej konieczność podejmowania przez niego decyzji natury politycznej, gospodarczej i społecznej oraz wymagającej od niego dokonywania złożonych ocen, jedynie oczywiście niewłaściwy charakter aktu wydanego w tej dziedzinie w odniesieniu do celu, jaki realizują właściwe instytucje, może naruszyć ważność takiego aktu (zob. wyrok z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawach połączonych C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04 ABNA i in., Zb.Orz. s. I-10423, pkt 69; a także wyrok z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie C-504/04 Agrarproduktion Staebelow, Zb.Orz. s. I-679, pkt 36).
- 19 Należy w związku z tym po pierwsze ustalić, jakie są cele spornych regulacji, aby następnie stwierdzić, czy cło specyficzne kwestionowane w postępowaniu przed sądem krajowym nie jest oczywiście niewłaściwe dla osiągnięcia tych celów.
- 20 Należy na wstępie stwierdzić, że sporne regulacje składają się z wielu wzajemnie zależnych instrumentów prawnych kształtujących całościowy system mający zastosowanie do przywozów zakonserwowanych grzybów z rodzaju *Agaricus* objętych podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej. Kwestionowane w postępowaniu przed sądem krajowym cło specyficzne stanowi zatem jedynie element właściwy dla tego systemu i nierozzerwalnie z nim związany.
- 21 Wskazany system kształtuje się bowiem jako rezultat wzajemnego oddziaływania pomiędzy, z jednej strony, załącznikiem I do rozporządzenia nr 2658/87 i rozporządzeniem nr 980/2005, które ustanawiają odpowiednio Wspólną Taryfę Celną i plan ogólnych preferencji taryfowych a, z drugiej strony, rozporządzeniem nr 1864/2004

regulującym kontyngent taryfowy. Zgodnie ze wskazanym załącznikiem cła konwencyjne i specyficzne wynikające z zastosowania art. 7 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 980/2005 są pobierane od omawianych przywozów konserw jedynie wówczas, gdy są one dokonywane poza kontyngentem taryfowym otwartym na mocy rozporządzenia nr 1864/2004.

- 22 W szczególności załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87 oraz rozporządzenie nr 980/2005 – jak wynika zwłaszcza z ich podstawy prawnej, w oparciu o którą zostały one przyjęte – wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej Unii i w związku z tym zmierzają do osiągnięcia celów właściwych dla tej dziedziny.
- 23 W związku z tym kwestionowane w postępowaniu przed sądem krajowym cło specyficzne wskazane w owym załączniku stanowi dokładną implementację do prawa Unii zobowiązań międzynarodowych podjętych przez Unię w ramach WTO. Kwota tego cła odpowiada w rzeczywistości maksymalnej kwocie dopuszczalnej, którą Unia zaakceptowała w ramach listy koncesji i zobowiązań załączonej do GATT z 1994 r. Lista ta odpowiada ponadto zamierzonemu przez porozumienie w sprawie rolnictwa celowi polegającemu na poprawie dostępu do rynku rolnego członków wskazanej organizacji, a w szczególności celowi zamierzonemu w art. 4 tego porozumienia, polegającemu na ukształtowaniu tego dostępu w sposób bardziej przejrzysty i przewidywalny poprzez ustanowienie procedury taryfikacji przy jednoczesnym ustanowieniu wymogu przekształcenia wszelkich nietaryfowych, granicznych środków handlowych w sektorze rolnictwa, odtąd zabronionych, w cła związane.
- 24 Ponadto rozporządzenie nr 1864/2004 ustanawiające kontyngenty taryfowe na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich – jak również wynika z podstawy prawnej, w oparciu o którą zostało ono przyjęte – wchodzi w zakres wspólnej polityki rolnej Unii i w związku z tym zmierza do osiągnięcia celów właściwych dla tej dziedziny, związanych z wspólną organizacją rynku. Jak wynika w szczególności z motywu dziesiątego tego rozporządzenia, zmierza ono do zapewnienia ciągłości podaży rozpatrywanych produktów na rynku Unii po stałych cenach, przy uniknięciu

zakłóceń na rynku w postaci poważnych wahań cen oraz negatywnych skutków dla producentów unijnych, które są lub mogą być spowodowane nadmiernym przywozem tych produktów pochodzących z państw trzecich.

- 25 Poza tym rozporządzenie nr 1864/2004 odpowiada również celom wspólnej polityki handlowej, ponieważ, jak wynika z motywu pierwszego, implementuje ono do prawa Unii zobowiązania międzynarodowe – podjęte przez Unię w ramach porozumienia w sprawie rolnictwa i wskazane na liście WE CXL koncesji i zobowiązań – do otwarcia z dniem 1 lipca 1995 r., na określonych warunkach, kontyngentów taryfowych Wspólnoty na grzyby zakonserwowane z rodzaju *Agaricus*, objęte kodem 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej. Zobowiązania te zostały ponadto uwzględnione w załączniku 7 zawartym w części trzeciej sekcji trzeciej załącznika I do rozporządzenia nr 2658/87.
- 26 Jak wynika z motywu dziewiątego rozporządzenia nr 1864/2004, ma ono ponadto na celu dokonanie szczegółowych ustaleń w celu zapewnienia, że nadwyżki ilościowe kontyngentów taryfowych będą podlegały pełnym opłatom celnym przewidzianym we Wspólnej Taryfie Celnej. Wynika stąd, że kwestionowane w postępowaniu przed sądem krajowym cło specyficzne, mające zastosowanie do przywozów omawianych konserw pochodzących z państw trzecich poza ilościami dopuszczonymi na mocy tego rozporządzenia, zmierza również do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej, polegających na gospodarczym zniechęceniu do dokonywania tych przywozów i zapobiegnięcia w ten sposób niepotrzebnym zakłóceniom rynku wspólnotowego wynikającym z nadmiernych przywozów omawianych konserw.

- 27 W konsekwencji wskazany powyżej system całościowy i w związku z tym kwestionowane w postępowaniu przed sądem krajowym cło specyficzne zmierzają do osiągnięcia celów zarówno wspólnej polityki handlowej, jak i wspólnej polityki rolnej.
- 28 W tym względzie należy wskazać, że orzecznictwo Trybunału w ww. sprawach Wünsche i Pietsch, do których odnosi się sąd krajowy we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wyłącznie środków ochronnych przyjętych wówczas przez Unię w sposób autonomiczny na podstawie uregulowań dotyczących wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych, wchodzących w zakres wspólnej polityki rolnej. Sprawy te dotyczyły środków, które zostały wybrane przez Komisję Europejską spośród bardzo szerokiej gamy środków taryfowych i pozataryfowych, nadających się do osiągnięcia zamierzonego celu wspólnej polityki rolnej.
- 29 Natomiast nałożenie cła takiego jak to, które jest przedmiotem zadanego przez sąd krajowy pytania o ważność, stanowi jedyny środek, jaki może zostać przyjęty przez instytucje Unii względem przywozów omawianych towarów zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi podjętymi przez Unię w ramach WTO. Z art. 4 porozumienia w sprawie rolnictwa wynika bowiem, że należy uchylić wszelkie pozataryfowe bariery handlowe w sektorze rolnictwa i przekształcić je w cła, przy czym stawki maksymalne tych ceł zostały określone w listach koncesyjnych członków WTO.
- 30 Jednakże wskazane orzecznictwo w żaden sposób nie uwzględnia celów wspólnej polityki handlowej zawartych w regulacji spornej w postępowaniu przed sądem krajowym, będącej skutkiem sytuacji powstałej w związku z podjęciem przez Unię

w ramach wielostronnych negocjacji rundy urugwajskiej zobowiązań międzynarodowych, zgodnie z którymi taryfa celna jest jedynym dostępnym środkiem ochrony rynku wspólnotowego w tym sektorze przed przywozami z państw trzecich. Z powyższego wynika, że mając na uwadze ramy prawne sprawy zawisłej przed sądem krajowym, wskazane orzecznictwo nie ma znaczenia dla oceny omawianej kwestii ważności.

- 31 W niniejszej sprawie, celem dokonania oceny ważności kwestionowanego w postępowaniu przed sądem krajowym cła specyficznego, należy zbadać, czy stanowi ono środek oczywiście niewłaściwy dla osiągnięcia celu spornej regulacji.
- 32 Mając na uwadze złożoność dokonywanego uprzednio, w toku negocjacji w ramach WTO, ustalenia wysokości cła specyficznego, przy której wskazane przywozy stają się gospodarczo nieopłacalne, nie można twierdzić, że instytucje Unii, o których mowa, przekroczyły przysługujący im w tej dziedzinie szeroki zakres uznania poprzez określenie maksymalnej kwoty cła Unii w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów wagi netto po odsączeniu. Wobec tego wskazane cło nie może zostać uznane za oczywiście niewłaściwe.
- 33 Podobnie, mając na uwadze ramy prawne sprawy zawisłej przed sądem krajowym, z faktu, że kwestionowane w tej sprawie cło specyficzne skutkuje pozbawieniem przywozów dokonywanych poza kontyngentami taryfowymi jakiegokolwiek perspektywy gospodarczej opłacalności, nie można wywieść wniosku, że owe cło jest oczywiście niewłaściwe w odniesieniu do zamierzonych celów.

- 34 Co się bowiem tyczy argumentu skarżącego w postępowaniu przed sądem krajowym, wedle którego wysokość kwestionowanego w tymże postępowaniu cła specyficznego utrudnia sprzedaż grzybów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej do Unii przy uwzględnieniu ich kosztów produkcji, należy wskazać, że zgodnie z klauzulą największego uprzywilejowania ustanowioną w art. I GATT z 1994 r. nie jest dopuszczalne, by określać cło specyficzne względem poszczególnych członków WTO każdorazowo na innym poziomie. W związku z tym, za pomocą wskazanego argumentu opartego na kosztach produkcji grzybów pochodzących tylko z jednego państwa członkowskiego WTO, w niniejszym przypadku z Chińskiej Republiki Ludowej, nie można wykazać, że prawodawca unijny przekroczył przysługujący mu szeroki zakres uznania, określając cło specyficzne w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów wagi netto po odsączeniu, które ma zastosowanie do przywozów dokonywanych poza kontyngentami taryfowymi z wszystkich państw członkowskich WTO.
- 35 Mając na uwadze powyższe rozważania, analiza zadanego pytania nie wykazała istnienia jakiegokolwiek okoliczności mogącej wpłynąć na ważność spornego cła specyficznego w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów wagi netto po odsączeniu stosowanego na podstawie rozporządzenia nr 1719/2005, pobieranego od przywozów zakonserwowanych grzybów z rodzaju *Agaricus* objętych podpozycją 20031030 Nomenklatury Scalonej poza kontyngentem otwartym na mocy rozporządzenia nr 1864/2004.

W przedmiocie kosztów

- 36 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Analiza zadanego pytania nie wykazała istnienia jakiejkolwiek okoliczności mogącej wpłynąć na ważność spornego cła specyficznego w wysokości 222 EUR na 100 kilogramów wagi netto po odsączeniu stosowanego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, pobieranego od przywozów zakonserwowanych grzybów z rodzaju *Agaricus* objętych podpozycją 2003 10 30 Nomenklatury Scalonej zawartej we wskazanym załączniku poza kontyngentem otwartym na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1864/2004 z dnia 26 października 2004 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie kontyngentami taryfowymi na grzyby zakonserwowane przywożone z państw trzecich, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1995/2005 z dnia 7 grudnia 2005 r.

Podpisy